

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
2.Ст.2/2012
Дана 23.10.2018. године
К р а г у ј е в а ц

ПРИВРЕДНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, по стечајном судији **Татјани Тодоровић**, у поступку стечаја над стечајним дужником „РАТКО МИТРОВИЋ“ ДОО Крагујевац, дана 23.10.2018. године донео је следеће

Р Е Ш Е Њ Е

1) РАЗРЕШАВА СЕ стечајни управник Снежана Димитријевић из Крагујевца број лиценце 155-1389, а за новог стечајног управника у стечајном поступку над стечајним дужником „РАТКО МИТРОВИЋ“ ДОО Крагујевац, ИМЕНУЈЕ СЕ лиценцирани стечајни управник **Предраг Рафаиловић** из Крагујевца, Ул. Милована Гушића 38/9, број лиценце 155-1269.

2) **НАЛАЖЕ СЕ** разрешеном и новоименованом стечајном управнику да без одлагања изврши примопредају целокупне имовине и документације.

3) **НАЛАЖЕ СЕ** разрешеном стечајном управнику да у року од 8 дана од пријема овог решења достави стечајном судији и одбору поверилаца извештај о току стечајног поступка и стању стечајне масе од дана отварања стечајног поступка до дана разрешења.

Образложење

У стечајном поступку над уводно означеним стечајним дужником, стечајни судија је закључцима од 19.02.2018.г. и 19.06.2018.г. наложио стечајном управнику Снежани Димитријевић из Крагујевца да се у року од 8 дана од пријема закључка изјасни да ли постоји неуновчена имовина стечајног дужника, те уколико постоји, да достави спецификацију исте, као и спецификацију неуновчених потраживања стечајног дужника, приказаних у кварталном извештају износом од 34.396.705,75 динара, уз навођење које су радње до сада предузете на уновчењу тих потраживања, као и преглед удела и акција стечајног дужника код других лица, приказаних у кварталном извештају износом од 7.847.752,00 динара.

У конкретном случају реч је о старом предмету, у коме је стечај отворен пре 6 година, а повериоци још увек нису намирени, због чега постоји велики број приговора због повреде права на суђење у разумном року, а повериоцима се исплаћују на терет буџета знатна новчана средства. У таквој ситуацији, ради ефикасног спровођења стечајног поступка, заштите интереса поверилаца и очувања стечајне масе, неопходно је да стечајни судија има потпуне информације о томе шта чини неуновчену имовину стечајног дужника и које се радње предузимају на њеном уновчењу, поготово, када је реч о потраживањима, уделима и акцијама у високим износима, као што је то овде случај.

Закључке од 19.02.2018.г. и 19.06.2018.г. са налогом за поступање, стечајни управник је уредно примио, али по истима није поступио у наложеном року, па је

стечајни судија, пре доношења решења о разрешењу по службеној дужности, у складу са својом обавезом из чл.32. ст.5. Закона о стечају, закључком од 31.07.2018.г. наложио стечајном управнику да се изјасни да ли су се стекли услови за његово разрешење због неиспуњаваеа обавеза, у складу са чл.32. ст.1. тач.1. Закона о стечају. Увидом у списе предмета 2.Ст.2/2012 утврђено је да је стечајни управник наведени закључак примио дана 14.08.2018.г., али по истом није поступио.

У складу са наведеним, на основу чл.32. ст.1. Закона о стечају, донета је одлука као у изреци овог решења под 1). Именовање новог стечајног управника извршено је у складу са чл.20. ст.2. Закона о стечају, уз налог разрешеном стечајном управнику у складу са чл.33. ст.1. Закона о стечају.

ПРИВРЕДНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, Ст.2/2012 од 23.10.2018. године

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА

Татјана Тодоровић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења је дозвољена жалба Привредном апелационом суду у Београду, преко овог суда, у року од 8 дана од дана пријема решења, у довољном броју примерака. Жалба не одлаже извршење решења.

Д-на:

- Разрешеном стечајном управнику;
- Именованом стечајном управнику,
- Агенцији за привредне регистре Београд – по правноснажности,
- Агенцији за лиценцирање стечајних управника Београд – по правноснажности,
- Одбору поверилаца
- Огласна и ел. Огласна табла,
- Спис.

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
7 Пвж 667/18
18.12.2018. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Јасминке Обућине, као председника већа, судије Татјане Ђурице и судије Слободанке Виденовић, као чланова већа, у поступку стечаја над стечајним дужником „РАТКО МИТРОВИЋ“ ДОО Крагујевац, одлучујући о жалби разрешеног стечајног управника Снежане Димитријевић из Крагујевца, изјављеној против решења Привредног суда у Крагујевцу Ст 2/12 од 23.10.2018. године, на седници већа одржаној дана 18.12.2018. године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Снежане Димитријевић из Крагујевца и решење Привредног суда у Крагујевцу Ст 2/12 од 23.10.2018. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаним решењем Привредног суда у Крагујевцу разрешен је стечајни управник Снежана Димитријевић а за новог стечајног управника у стечајном поступку над стечајним дужником „РАТКО МИТРОВИЋ“ ДОО Крагујевац именује се лиценцирани стечајни управник Предраг Рафаиловић из Крагујевца. Наложено је разрешеном и новоименованом стечајном управнику да без одлагања изврше примопредају целокупне имовине и документације, те је наложено разрешеном стечајном управнику да у року од 8 дана од пријема овог решења достави стечајном судији и одбору поверилаца извештај о току стечајног поступка и стању стечајне масе од дана отварања стечајног поступка па до дана разрешења.

Против наведеног решења благовремену жалбу подноси разрешени стечајни управник Снежана Димитријевић па у смислу образложених жалбених навода предлаже да се побијано решење укине.

Испитујући законитост и правилност побијаног решења у границама одређеним одредбом члана 386. и члана 402. Закона о парничном поступку који се примењује сходно на основу члана 7. Закона о стечају Привредни апелациони суд, као другостепени суд, налази да жалба није основана.

У првостепеном поступку нису учињене апсолутно битне повреде из одредбе члана 374. став 2. Закона о парничном поступку на које овај суд пази по службеној дужности. Насупрот жалбеним наводима жалиоца побијана одлука није захваћена ни повредом из одредбе чл. 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку будући да је изрека исте јасна и непротивречна а да је првостепени суд за своју одлуку дао јасне и стању у списима сагласне разлоге. Одлука је донета на темељу правилно утврђеног чињеничног стања.

Према стању у спису и разлозима побијаног решења стечајни поступак над стечајним дужником Друштво са ограниченом одговорношћу за високоградњу и

инжењеринг „РАТКО МИТРОВИЋ“ из Крагујевца отворен је 19.03.2012. године, прво поверилачко рочиште одржано је 30.04.2012. године, а испитно рочиште 25.06.2012. године. Сечајни судија је закључком од 19.02.2018. године и закључком од 19.06.2018. године наложио сечајном управнику Снежани Димитријевић из Крагујевца да се у року од 8 дана од дана пријема истог изјасни да ли постоји неуновчена имовина сечајног дужника, па уколико постоји да достави спецификацију исте као и спецификацију неуновчених потраживања сечајног дужника приказаних у кварталном извештају износом од 34.396.705,75 динара уз навођење које су радње до сада предузете на уновчењу тих потраживања као и преглед удела и акција сечајног дужника код других лица приказаних у кварталном извештају износом од 7.847.752,00 динара. Сечајни управник је дана 30. маја 2018. године доставио извештај о току сечајног поступка и стању сечајне масе у периоду од 01.01.2018. године до 31.03.2018. године сачињеним на основу члана 29. Закона о сечају, а дана 30. јула 2018. године извештај о току сечајног поступка и стању сечајне масе у периоду од 01.04.2018. године до 30.06.2018. године такође сачињеног на основу одредбе члана 29. Закона о сечају. Првостепени суд, налазећи да сечајни управник није поступио по закључку од 19.02.2018. године нити по закључку од 19.06.2018. године, позвао је управника да се у смислу одредбе члана 32. став 5. Закона о сечају изјасни о условима за његово разрешење због неиспуњавања обавеза. Како се управник ни на ово није изјаснио првостепени суд доноси побијано решење. Првостепени суд се позвао на одредбу члана 32. став 1. тачка 1. Закона о сечају. Првостепени суд је новог управника именовано у складу са чланом 20. став 2. истог прописа.

Одлука првостепеног суда је правилна.

Одредбом члана 32. став 1. Закона о сечају („Сл. гласник РС“ бр. 104/09) прописано је да ће сечајни судија по службеној дужности или на предлог одбора поверилаца разрешити сечајног управника ако утврди да сечајни управник: 1) не испуњава своје обавезе, 2) не поштује рокове одређене овим законом, 3) поступа пристрасно у односу на поједине повериоце, 4) по протеклу једне године од рочишта за испитивање потраживања није предузео одговарајуће мере ради уновчења имовине која улази у сечајну масу осим када је предузимање таквих мера било спречено вишом силом или непредвидивим околностима, 5) није осигурао имовину за случај наступања штете после два упозорења сечајног судије или одбора поверилаца, 6) није тражио сагласност и није поступио по добијеној сагласности о свим случајевима где је овим законом прописана обавезна сагласност одбора поверилаца. Према одредби из става 2, сечајни судија по службеној дужности разрешава сечајног управника ако је брисан из именика сечајних управника као и у другим случајевима прописаним овим законом.

Одредбом члана 20 ст.1 тач. 20 Закона о сечају предвиђено је да је сечајни управник *нарочито дужан* да обавља и друге послове који су предвиђени овим законом *или су од интереса за успешно спровођење сечајног поступка.*

Дакле да би сагласно наведеној одредби члана 32. став 1. Закона о сечају сечајни управник био разрешен неопходно је у сваком конкретном случају утврдити ко је тачно радње није предузео а био је дужан да предузме према Закону о сечају, које конкретне радње је сечајни управник предузео, а није имало законом предвиђене сагласности сечајног судије или одбора поверилаца, односно по којим налозима сечајног судије сечајни управник није поступио и које радње је сечајни управник предузео супротно налогу сечајног судије, а што представља поступање супротно одредбама Закона о сечају и какве то последице производи на сечајни поступак или сечајну масу.

Имајући у виду стање у списима и образложење побијане одлуке, Привредни апелациони суд налази да је првостепени суд правилно донео побијану одлуку. Код

чињенице да стечајни управник није поступио по налогу из два јасна закључка стечајног судије којим је захтевано давање сумираних података о неуновченој имовини стечајног дужника, са спецификацијом и у погледу неуновчених потраживања као и подацима о уделима и акцијама стечајног дужника у другим правним лицима, при чему се, како првостепени суд тачно образлаже, ради о старом предмету у ком се подноси велики број захтева за заштиту права на суђење у разумном року те је потребно да стечајни судија има потпуне информације о свим предузетим радњама на уновчењу стечајне масе, произилази да разрешени стечајни управник није поступио у складу са одредбом чл. 27 ст. 1 тач. 20 Закона о стечају. То би био и одговор на жалбени навод да ниједном одредбом Закона о стечају није предвиђено давање извештаја какав је тражио стечајни судија у наведена два закључка. Дакле, иако такав извештај није посебно нормирањем Законом о стечају, из цитиране одредбе произилази да је стечајни управник дужан да предузме све оне радње које су од интереса за успешно спровођење стечаја па и оне за које стечајни судија нађе да јесу. Дакле, стечајни судија се стара о законитом спровођењу поступка стечаја, а то подразумева и да се поступак спроведе у разумном року. Стога, када у циљу успешног спровођење стечајног поступка, при чему успешност такође подразумева да тај поступак не буде спроведен ван разумног рока, захтева од стечајног управника информације као у наведена два закључка, онда је у смислу цитиране законске одредбе управник дужан да поступку по таквом налогу. Дакле, несумњиво је постојала обавеза управника да по истим поступи те управник није имао законских овлашћења да цени оправданост таквих налога.

Тачно наводи жалилац да је по добијању закључака достављао суду редовне тромесечне извештаје мада то, како произилази из списка, није чинио у року који је остављен истим закључцима. Међутим, достављање редовних тромесечних извештаја на образцу сачињеном у складу са Националним стандардом бр. 4 - Национални стандард о извештавању и обавештавању Агенције за лиценцирање стечајних управника, не представља поступање по налогу који је суд дао стечајном управнику. Стечајни управник је у смислу цитиране законске одредбе био у обавези да поднеском пружи стечајном судији све захтеване информације и податке и то таксативно, без да цени целисходност таквог поступања, јер од истог извештаја зависи даље ефикасно поступање суда и стечајног судије, а самим тим и даљи ток поступка који јесте стар и о чијој законитости се стара стечајни судија. Отуда непостапање по закључцима утиче негативно на ток поступка.

Чињеница је да се првостепени суд приликом одлучивања о разрешењу стечајног управника није позвао на одредбу чл. 27 ст. 1 тач. 20 Закона о стечају али непозивање на исту не чини одлуку неразумљивом нити погрешном.

Правилно је првостепени суд донео и одлуку о именовању новог управника и то применом одредбе чл. 20 ст. 2 Закона о стечају што значи методом случајног одабира о чему у спису постоји доказа – извештај о аутоматском одабиру у програму мега-либра.

Другостепени суд је ценио и остале жалбене наводе жалиоца али је нашао да нису од утицаја на правилност одлуке.

Имајући у виду наведено Привредни апелациони суд је применом цитираних одредби те одредбе чл. члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку а у вези члана 7. Закона о стечају одлучио као у изреци.

ТБ/СС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА

Јасминка Обућина, с.р.

За тачност отправка

